

393**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ**

z dnia 28 kwietnia 1999 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wzorów wniosku pracodawcy o przekazanie środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i wykazu pracowników, których wynagrodzenie podlega zaspokojeniu z tego Funduszu, a także trybu ich składania i rozpatrywania, sposobu przekazywania pracodawcom środków Funduszu na wypłatę tych wynagrodzeń oraz szczegółowych zasad ich zwrotu.

Na podstawie art. 5 ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 17 lipca 1997 r. o stosowaniu szczególnych rozwiązań w związku z likwidacją skutków powodzi, która miała miejsce w lipcu 1997 r. (Dz. U. Nr 80, poz. 491, Nr 107, poz. 692 i Nr 160, poz. 1087 oraz z 1999 r. Nr 15, poz. 135), zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 lipca 1997 r. w sprawie wzorów wniosku pracodawcy o przekazanie środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i wykazu pracowników, których wynagrodzenie podlega zaspokojeniu z tego Funduszu, a także trybu ich składania i rozpatrywania, sposobu przekazywania pracodawcom środków Funduszu na wypłatę tych wynagrodzeń oraz szczegółowych zasad ich zwrotu (Dz. U. Nr 81, poz. 517) w § 3 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Pracodawca dokonuje zwrotu środków otrzymanych z Funduszu w 44 równych miesięcznych ratach płatnych począwszy od maja 1999 r. w nieprzekraczalnym terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca. Kwota raty miesięcznej stanowi 1/44 kwoty otrzymanych

środków, pomniejszonej o kwotę spłaconą przed dniem 1 maja 1999 r.”;

2) po ust. 12 dodaje się ust. 13 i 14 w brzmieniu:

„13. Pracodawca może dokonać zwrotu środków otrzymanych z Funduszu w okresie krótszym niż określony w ust. 12.

14. W przypadku zaistnienia niewypłacalności pracodawcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 87, poz. 435, z 1996 r. Nr 5, poz. 34, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 123, poz. 776 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 137, poz. 887) kwota główna nie spłaconego zadłużenia wraz z należnymi odsetkami za zwłokę staje się wymagalna z dniem zaistnienia niewypłacalności.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1999 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *L. Komorowski*

394**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ**

z dnia 19 kwietnia 1999 r.

w sprawie szczegółowych warunków weterynaryjnych wymaganych przy zarobkowym przewozie zwierząt, niejadalnych surowców zwierzęcych i ich skupie.

Na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 60, poz. 369 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. Środek transportu i pojemnik do przewozu zwierząt lub niejadalnych surowców zwierzęcych, zwane dalej odpowiednio „środkiem transportu” lub „pojemnikiem”, powinny być:

- 1) łatwe do czyszczenia i dezynfekcji,
- 2) zabezpieczone przed wyciekaniem i wypadaniem na zewnątrz odchodów i ściółki.

§ 2. 1. Zwierzęta powinny być załadowane tylko do środka transportu lub do pojemnika, które zostały

oczyszczone i poddane udokumentowanej dezynfekcji środkami dezynfekcyjnymi dopuszczonymi do obrotu.

2. Dokumentacja przeprowadzonej dezynfekcji, o której mowa w ust. 1, w którą powinien być zaopatrzonego środek transportu, powinna zawierać:

- 1) godzinę i datę dokonanej dezynfekcji,
- 2) informację o miejscu dokonanej dezynfekcji,
- 3) informację o zastosowanym do dezynfekcji środku.

§ 3. 1. Zwierzęta powinny być przewożone z uwzględnieniem podziału gatunkowego.

2. Zwierzęta wrogie sobie nie mogą być przewożone razem w tym samym pojemniku.

3. Dorosłe samce nie powinny być przewożone razem z samicami.

§ 4. 1. Jeżeli na podstawie odrębnych przepisów wymagany jest plan trasy przewozu zwierząt, plan ten powinien zaopiniować właściwy dla miejsca załadunku zwierząt powiatowy lekarz weterynarii.

2. Plan trasy powinien być przechowywany przez przewoźnika przez 3 lata.

§ 5. Przy przewozie drogą wodną:

- 1) pomieszczenie, w którym przewożone są zwierzęta, powinno posiadać drenaż,
- 2) na statku powinny znajdować się narzędzia do uboju z konieczności.

§ 6. Przy przewozie lotniczym:

- 1) pomieszczenie, w którym przetrzymywane są zwierzęta, powinno posiadać drenaż,
- 2) powinny być stworzone warunki dla izolacji chorych lub zranionych zwierząt,
- 3) na pokładzie powinny znajdować się narzędzia do uboju z konieczności.

§ 7. Zwierzęta jeleniowate nie powinny być przewożone w okresie zmiany poroży.

§ 8. 1. Przewóz zwierząt jednokopytnych może nastąpić nie później niż 48 godzin po zbadaniu ich przez lekarza weterynarii.

2. Zwierzęta jednokopytne powinny być przewożone na jednym poziomie.

§ 9. 1. Pisklęta powinny być przewożone w pojemniku jednorazowym, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Dopuszcza się przewóz piskląt w pojemniku wielorazowego użytku, pod warunkiem że pojemnik ten będzie każdorazowo oczyszczony i zdezynfekowany.

3. Pisklęta powinny być przewożone w pojemniku, który mieści pisklęta tego samego gatunku, pochodzące z tego samego zakładu wylęgu drobiu.

4. Pojemnik, w którym przewozi się pisklęta, powinien być opatrzony napisem zawierającym następującą informację:

- 1) gatunek, rasa lub nazwa hodowlana drobiu, do którego należą pisklęta,
- 2) liczba piskląt znajdujących się w pojemniku,
- 3) nazwa i adres zakładu wylęgu drobiu.

§ 10. Drób dorosły powinien być przewożony w pojemniku, który mieści tylko drób tego samego gatunku i pochodzący z tej samej fermi.

§ 11. 1. Niejadalne surowce zwierzęce powinny być przewożone w pojemniku lub środkiem transportu obudowanym całkowicie i szczelnym, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Dopuszcza się przewóz niejadalnych surowców zwierzęcych środkiem transportu przykrytym plandeką, pod warunkiem że przewożone surowce będą umieszczone w pojemniku.

3. Pojemnik i środek transportu używane do przewozu niejadalnych surowców zwierzęcych oraz urządzeń i sprzęt, które miały kontakt z tymi surowcami, powinny zostać oczyszczone, umyte i zdezynfekowane po każdorazowym użyciu, a materiały użyte do opakowania niejadalnych surowców zwierzęcych powinny zostać spalone lub zniszczone w zakładzie, do którego zostały dostarczone niejadalne surowce zwierzęce.

4. Pojemnik, w którym przewozi się niejadalne surowce zwierzęce, powinien być opatrzony widocznym i trwałym napisem: „Nie przeznaczone do spożycia przez ludzi”, wykonanym literami o wysokości co najmniej 3 cm i szerokości 2 cm.

§ 12. 1. Skup zwierząt powinien odbywać się w wydzielonych do tego celu miejscach ogrodzonych, utwardzonych i zabezpieczonych przed dostępem zwierząt z zewnątrz, z zastrzeżeniem § 16 ust. 1.

2. W miejscach, o których mowa w ust. 1, powinny być wyodrębnione odpowiednio pomieszczenia lub wiaty:

- 1) dla poszczególnych gatunków zwierząt,
- 2) dla zwierząt chorych lub podejrzanych o zakażenie,
- 3) do przetrzymywania paszy,
- 4) do przetrzymywania środków dezynfekujących,
- 5) do bezpiecznego badania zwierząt.

§ 13. Do pomieszczeń i wiat, o których mowa w § 12 ust. 2, powinna być doprowadzona bieżąca woda zdalna do picia.

§ 14. Po każdorazowym wywozie zwierząt miejsca, o których mowa w § 12 ust. 1, powinny zostać oczyszczone i zdezynfekowane.

§ 15. Lekarz weterynarii powinien mieć zapewnioną pomoc przy badaniu skupowanych zwierząt.

§ 16. 1. Dopuszczalne jest skupowanie zwierząt bezpośrednio u producenta, na terenie jego obiektów.

2. Do skupu u producenta, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów § 12—14.

§ 17. 1. Skupujący powinien prowadzić dokumentację skupowanych zwierząt.

2. Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać następujące informacje:

- 1) imię, nazwisko i adres właściciela skupowanych zwierząt,
- 2) gatunek skupowanych zwierząt,
- 3) numery kolczyków skupowanych zwierząt.

3. Dokumentację oraz kopie świadectw zdrowia skupujący obowiązany jest przechowywać przez 3 lata.

§ 18. Niejadalne surowce zwierzęce po dokonaniu ich skupu powinny zostać niezwłocznie przetransportowane do właściwego zakładu, z tym że gruczoły i narządy mogą być przewożone do chłodni składowej w celu tymczasowego ich składowania.

§ 19. 1. Pomieszczenia, w których odbywa się skup niejadalnych surowców zwierzęcych, powinny być:

- 1) oddalone od obiektów przetwórstwa rolno-spożywczego, a w szczególności ubojni i rzeźni, co najmniej o 50 m,
- 2) zabezpieczone przed dostępem zwierząt, a w szczególności ptaków, gryzoni i owadów,
- 3) wyposażone w urządzenia do czyszczenia i dezynfekcji ścian, podłóg i pojemników.

2. Ściany i podłogi pomieszczeń, o których mowa w ust. 1, powinny być wykonane z materiałów nieprzepuszczalnych i nienasiąkliwych, umożliwiających łatwe czyszczenie i dezynfekcję; podłogi powinny być ułożone w sposób ułatwiający odprowadzanie ścieków.

§ 20. Środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze noszone przez osoby zatrudnione przy skupie niejadalnych surowców zwierzęcych powinny być odkażane codziennie po zakończeniu pracy.

§ 21. 1. Skupujący powinien prowadzić dokumentację skupowanych niejadalnych surowców zwierzęcych.

2. Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać następujące informacje:

- 1) imię i nazwisko właściciela skupowanych niejadalnych surowców zwierzęcych,
- 2) rodzaj skupowanych niejadalnych surowców zwierzęcych.

3. Dokumentację skupujący obowiązany jest przechowywać przez 3 lata.

§ 22. Do skupującego stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące przewozu zwierząt lub niejadalnych surowców zwierzęcych.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:

A. Balazs

395

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU PAŃSTWA

z dnia 31 marca 1999 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie nadania statutu Wojskowej Agencji Mieszkaniowej.

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 80, poz. 506 i Nr 106, poz. 678 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu Państwa z dnia 16 czerwca 1998 r. w sprawie nadania statutu Wojskowej Agencji Mieszkaniowej (Dz. U. Nr 86, poz. 549) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 11 w ust. 3 w pkt 2 wyrazy „podmiotom gospodarczym” zastępuje się wyrazem „przedsiębiorcom”,

2) § 14 otrzymuje brzmienie:

„§ 14. 1. Tworzy się oddziały rejonowe Agencji z siedzibami w Bydgoszczy, Gdyni, Krakowie, Lublinie, Olsztynie, Poznaniu, Szczecinie, we Wrocławiu i w Zielonej Górze oraz dwa oddziały rejonowe z siedzibą w Warszawie.

2. Na obszarze terytorialnego działania oddziałów rejonowych, o których mowa w ust. 1, tworzy się oddziały terenowe Agencji. Szczegółowy wykaz oddziałów rejonowych i terenowych Agencji oraz ich właściwość terytorialną określa załącznik do statutu.

3. W ramach oddziału terenowego Agencji, w zależności od potrzeb, mogą być tworzone filie, rejonu obsługi mieszkańców lub samodzielne stanowiska pracy.”;

3) § 15 otrzymuje brzmienie:

„§ 15. Organizację wewnętrzną oddziałów rejonowych i terenowych Agencji, z uwzględnieniem komórek organizacyjnych oraz samodzielnych stanowisk pracy, określają regulaminy organizacyjne, ustalane przez dyrektorów tych oddziałów i zatwierdzone — odpowiednio — przez Prezesa Agencji i właściwych dyrektorów oddziałów rejonowych Agencji.”;

4) w § 20 w pkt 5 wyrazy „z podmiotami gospodarczymi” zastępuje się wyrazami „z przedsiębiorcami”;

5) w § 22 w ust. 2 skreśla się pkt 2;

6) dodaje się załącznik do statutu Wojskowej Agencji Mieszkaniowej, zawierający wykaz oddziałów rejonowych i terenowych Agencji, z określeniem ich właściwości terytorialnej, w brzmieniu ustalonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Skarbu Państwa: *E. Wąsacz*